

[Lone Dybkjær]

at vi tror, man skal diskutere, om man ikke skal indføre datalære i en ny, moderniseret form allerede i 4.-5. klasse i folkeskolen. Udviklingen synes at vise, at hvis pigerne først får undervisning i fysik omkring puberteten, så er de faktisk tabt for de teknisk orienterede områder og er kun interesserede i det mere omsorgsmæssige. Det er muligt, at vi kan samle dem op senere hen, men det ville dog være ønskeligt, hvis vi kunne spare de 10 år. Derfor mener vi, at den type emner bør indgå.

Jeg skal til sidst sige noget om det teknologiske, og det hænger sammen med spørgsmålet om prioriteringen af den offentlige sektor. Regeringen siger på den ene side, at det er nødvendigt med forskning og udvikling, og at vi får styrket også nogle af de mere fremtidsorienterede områder, men på den anden side skærer den f. eks. ned på de generelle teknologiske støtteordninger. Det mener vi er helt perspektivløst, og vi mener, at det, når man skal foretage besparelser i den offentlige sektor – det er vi jo enige med regeringen i at man skal – er nødvendigt, at der foretages en prioritering, at man ikke bevidstløst skærer ned på f. eks. alle de teknologiske støtteordninger.

Til allersidst skal jeg sige, at der selvfølgelig er en lang række ting i denne betænkning, man ikke kan komme ind på. Der er en lang række betragtninger, jeg ikke er enig med regeringen i, f. eks. at inflationen specielt rammer lavindkomstfamiliernes formuer. Det er nok karakteristisk for lavindkomstfamilierne, at de ikke har nogen formue. Jeg er heller ikke enig i de meget kortfattede betragtninger om det høje renteniveau. Det tror jeg også i høj grad er dikteret af udlandet. Der kan nævnes andre ting, men dem betragter jeg som mindre i forhold til det, jeg her har sagt.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der kalder mig herop, er den udmærkede analyse, som jeg synes fru Lone Dybkjær kom med.

Fru Lone Dybkjær betegnede arbejdsministerens redegørelse som en tynd kop te og som meget uengageret. Hvor jeg er enig! Det synes jeg også at den er. Men jeg ved da godt, hvorfor den er det. Det er på grund af

denne regerings politik, som den bliver ført. Det er da ikke sikkert, at arbejdsministeren er fuldstændig enig i det, men hun er jo nødt til at føre den politik, regeringen kan blive enig med sig selv om, ikke mindst med partierne til højre i denne sal.

Når fru Lone Dybkjær bagefter siger, at hun er meget uenig med hr. Bo Kristensen, må jeg sige, at jeg også er det. Jeg er også meget uenig med hr. Bo Kristensen i det, han sagde. Han nævnte bare det private erhvervs- og virksomhederne 20 gange, så var det besvær på plads; der skulle ikke sættes ind med noget som helst.

Så må jeg stille et spørgsmål til fru Lone Dybkjær. Når man nu kan være så enig i analysen og enig i mange af de gode ting, fru Lone Dybkjær sagde – vi må kigge på den teknologiske udvikling, vi må også have lavet nogle ordentlige analyser af arbejdsmarkedsforholdene, og jeg er sikker på, at fru Lone Dybkjærs kendskab til, hvordan det er skruet sammen for kvinders vedkommende, hvor de er ansat og sådan noget, er stort – så må det få nogle konsekvenser for den førte politik. Konsekvenserne i redegørelsen af den politik, der vil blive ført fremover, er i modstrid med det, fru Lone Dybkjær lige har stået og præciseret heroppe, nemlig at det er ting, vi skal kigge på. Flertallet ligger et helt andet sted, hvis der skal kigges på disse ting. Det, der bringer mig herop, er for at spørge: ja men får det da ingen konsekvenser, når man rent faktisk er mere enig med socialdemokratiet og SF om de ting, som er fremlagt?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Selvfølgelig får det nogle konsekvenser på nogle konkrete områder. Et af de områder, vi kan nævne – det kunne jeg ikke nå at komme ind på her – er skattepolitikken, hvor vi har samarbejdet med andre, og hvor jeg i modsætning til regeringen klart mener, at skattepolitikken er noget, der skal bruges i forbindelse med det fordelingspolitiske, og vi ved, at det totalt har svigtet i de senere år. Så det er et eksempel, hvor det klart har nogle konsekvenser.

Det andet, jeg så blot vil sige helt generelt – vi skal ikke ind på diskussionen, om socialdemokratiet ville have regeringsmagten eller ikke ville have den, og hvad ved jeg – er, at